

УЛУПУДС

XX БИЈЕНАЛЕ ТАПИСЕРИЈЕ 2012.

Организатор изложбе: Секција за текстил и савремено одевање УЛУПУДС-а

Савет изложбе: Александра Богићевић, Маја Гецић, Марија Тасовац,

Соња Росић, др Дијана Милашиновић Марић

Кустос изложбе: Др Дијана Милашиновић Марић

Место одржавања: Конак кнегиње Љубице (Сала под сводовима), Београд

Термин: 6 – 28. септембар 2012.

Тема: ПАНОРАМА

Јубиларно **XX Бијенале таписерије** изазовна је прилика за осматрање и промишљање. Традиционална основа, трансформација класичног у комбиновани медиј и уплив нове генерације уметника обележили су претходних четрдесет година. Управо тај дуализам искуственог континуитета и иновативних кретања представља панораму савремене уметности таписерије.

Као што свет који нас окружује обликује учесника и посматрача, тако и уметнику поставља питања на која само он може дати одговор. У ком се правцу крећемо, да ли то можемо предвидети и где је наша улога у свему томе? Да ли се можемо ослонити на искуство, или морамо истраживати, или чак ризиковати? Будност која се од нас очекује увлачи нас у панораму сопствених пројекција. Али, у томе је одговор, зар не?

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

1. У сарадњи са Дечјим клубом Конака кнегиње Љубице реализоваће се радионице веза, трања, макрамеа и преплитања гајтана.

Едукатори:

- Оливера Милуновић (радионица веза „Чаробни вез“)
- Соња Росић (радионица ткања „Шарено ткање“ и радионица макрамеа „Весели макраме“)
- Милица Јовановић Марковић (радионица веза и преплитања гајтана „Уплетено заплетено“)

2. Наташа Крстић одржаће предавање – округли сто на тему:

НАТАЛИЈА ГОНЧАРОВА ИЗМЕЂУ ИСТОКА И ЗАПАДА

ИСКОРАК ТАПИСЕРИЈЕ

Неколико узастопних критичких осврта који су се бавили претходним бијеналима таписерије, поред формалистичких анализа радова стављали су у фокус својих разматрања такозвано пробијање граница медија или укидање подела међу уметничким дисциплинама како би разјаснили очигледну, незаустављиву и неутољиву тежњу пристижућих генерација уметника за увођењем нових још не-исprobаних изражајних средстава. Она су се састојала из ризика грађења личних представа о таписерији, ризика увођења “баналних” свакодневних, дневно расположивих материјала чија је употребна виталност мењала изглед и карактер новонасталих радова. Упоредо са традиционалним техникама и материјалима, уметност таписерије се ‘нашла на пола пута’ између класичне, функцијом и декорацијом дефинисане тканине и еманципованог, од зида и украса ослобођеног, хибридног уметничког објекта.

У овом вишедеценијском транзиту од модерне ка савременој таписерији, уметници наклоњени клечаној изради - поборници чувања самосвојности медија, задржали су изворне вредности дисциплине али и развили дух ликовног експеримента. **Драган Јанков**, равничарски-одсутну атмосферу своје наивистичке фигурације у доброј мери дугује вуненом ткању из којег стасава. **Тамара Васиљевић** стилизованом ритмичношћу мотива музичких инструмената покреће звучне асоцијације џез нумера. **Агнеш Буџаров** постиже нежност пасторале ефектом удруживања два топла материјала, вуне и керамике. У концептуални корпус ове изложбе суверено улазе минималистичко - мишљени радови неколико ауторки: **Александра Богићевић** доследна поступку беспрекорне репетиције изабраног модула, низањем шупљих, тракасто-завојитих филцаних сфера на окомите дрвене штапове, изнова на макро плану ‘освешћује’ универзални принцип ткања. Њеним “стрним перпетумима” сродна је вертикална инсталација низа “одевених”, крпцама обмотаних сечива **Весне Милуновић**. Арабеска **Иване Бугариновић** колеба се између представе разгранате крошње и ризомских рукаваца пулсирајућег крвотока. Избор боје ватреног пурпура одлучивао је о изузетној појавности ове предене скулптуре. Објекти **Маје Гецић** и **Јасне Дулић Грујић**, иако формално и извођачки диспаратни, резултат су истоветног процеса раслојавања, преклапања, суперпонирања који све мање говоре симболичким језиком, све више директном алузијом на психоаналитичка тумачења о нивоима и структури свести. **Софија Ди Гарофани** утемељена у уметности ткања на разбоју, овога пута обрнутим поступком

израђује композицију у пастелу по узору на таписерију. Овакав лупинг резултирао је личним пастишом српске Гернике. **Соња Росић**, **Милица Мирковић** и **Снежана Пешић Ранчић**, увезаношћу жичаних, памучних и синтетичких материјала, облим формама конуса и опруга, упуштају се у примамљиве наративе црних рупа и космичких кретања. **Горјана Ајзинберг** свилени пачворк гради пољима ‘сличних а различитих’ квадратних мустри а **Марија Тасовац** својој ручно сликаној свили даје дигнитет и ширину пејзажне кулисе. **Наташа Крстић** равну текстуру машинског плетива здружује са ликовно успелим портретним цитатом руске авангарде. **Дивна Дуца Миливојевић** и **Слађана Милојевић** иновирају област таписерије уводећи у њу елементе светлости, расклопљивости и мобилности. **Златко Цветковић**, даровити експериментатор, поступком кукичања трака из аудио касета формира лебдеће купе које потенцијалну кинетичност дугују природном струјању ваздуха. **Изабела Митић** у дигиталној инсталацији не поседује дословну тактилноста таписерије али је сугестивно и когнитивно дочарава фотомонтажним поступком “качења” кукичаних мустри милџеа на нехумане пејзажне конструкције струјних далековода. Ова изван-редна замисао која се може протумачити као смртоносни ударац постулатима таписерије, управо је моменат за њено суочавање са савременим временом и собом самом.

Као амблем јубилеја и завршна реч овог приказа доминира пародијски галиматијас значења **Далиборке Ђурић**. Билингвална заједница ручног веза и сликарског платна ствара гротескни амбијент за упризорење карикираног света интелектуалаца. Одсутни и нехајни ускраћени су за централни догађај намењен посматрачу: лик жене-кловна која са смешком указује на корице књиге са натписом ART OF THE DIGITAL AGE*.

Светлана Јовичић, историчар уметности

* "Art of the Digital Age" Bruce Wandsa, заговорника комбиновања дигиталних техника и традиционалних медија.